

KOMMISSJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2016/377**2022/EØS/13/91****av 15. mars 2016****om likeverdighet mellom rammereglene i De forente stater for sentrale motparter som har tillatelse fra og er underlagt tilsyn av Commodity Futures Trading Commission, og kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012(*)**

EUROPAKOMMISSJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Framgangsmåten for anerkjennelse av sentrale motparter etablert i tredjestater, som er fastsatt i artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, har som formål å gjøre det mulig for sentrale motparter som er etablert og har tillatelse i tredjestater med reguleringsstandarder som er likeverdige med dem som er fastsatt i nevnte forordning, å levere clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser etablert i Unionen. Denne framgangsmåten for anerkjennelse og den tilknyttede beslutningen om likeverdighet bidrar dermed til å nå det overordnede målet i forordning (EU) nr. 648/2012 om å redusere systemrisikoen ved å utvide bruken av sikre og solide sentrale motparter til å klare OTC-derivatkontrakter, også når de sentrale motpartene er etablert og har tillatelse i en tredjestat.
- 2) For at en tredjestats rettsorden skal anses som likeverdig med rettsordenen i Unionen når det gjelder sentrale motparter, bør de vesentlige resultatene innenfor de gjeldende rettslige og tilsynsmessige rammene være likeverdige med Unionens krav med hensyn til de reguleringsmålene som nås. Formålet med denne likeverdighetsvurderingen er derfor å kontrollere at de rettslige og tilsynsmessige rammene i De forente stater (USA) sikrer at sentrale motparter som er etablert og har tillatelse der, ikke utsetter clearingmedlemmer og handelsplasser etablert i Unionen for et høyere risikonivå enn de kan bli utsatt for av sentrale motparter med tillatelse i Unionen, og følgelig ikke utgjør en uakseptabel stor systemrisiko i Unionen.
- 3) Den 1. september 2013 mottok Kommissjonen tekniske råd fra Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) om de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for sentrale motparter etablert i USA. I forbindelse med disse tekniske rådene ble det påvist en rekke forskjeller mellom de rettslig bindende kravene som gjelder på jurisdiksjonsnivå for sentrale motparter i USA, og de rettslig bindende kravene som gjelder for sentrale motparter i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012. Denne beslutning bygger imidlertid ikke bare på en sammenlignende analyse av de rettslig bindende kravene som gjelder for sentrale motparter i USA, men også på en vurdering av resultatet av disse kravene og av om de er tilstrekkelige til å redusere den risikoen clearingmedlemmer og handelsplasser etablert i Unionen kan bli utsatt for, på en måte som anses som likeverdig med resultatet av kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 4) I samsvar med artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må tre vilkår være oppfylt for å kunne fastslå at en tredjestats rettslige og tilsynsmessige rammer for sentrale motparter med tillatelse der er likeverdige med dem som er fastsatt i nevnte forordning.
- 5) I henhold til det første vilkåret må sentrale motparter med tillatelse i en tredjestat oppfylle rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 6) De rettslig bindende kravene i USA for sentrale motparter som har tillatelse (termen brukt i CFTC-sammenheng er «registrering») fra og er underlagt tilsyn av Commodity Futures Trading Commission (CFTC), inngår i

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 70 av 16.3.2016, s. 32, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 83/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 44 av 2.7.2020, s. 77.

(1) EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

Commodity Exchange Act (CEA), som endret ved avsnitt VII og VIII i Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act («Dodd-Frank Act»), og CFTCs bestemmelser vedtatt i henhold til denne. CFTC er vedkommende myndighet for tilsyn med alle derivatkontrakter som ikke er basert på ett enkelt verdipapir (en obligasjon eller en aksje), ett lån eller en snevert definert gruppe eller indeks av verdipapirer, og er ansvarlig for å gi tillatelse til og regulere sentrale motparter som yter clearingtjenester for disse derivatkontraktene («derivatclearingorganisasjoner» eller «DCO-er»). Derivatkontrakter som faller inn under CFTC, tilsvarer derfor et delsett av de derivatkontraktene som omfattes av bestemmelsene om sentrale motparter fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012. Denne beslutning gjelder utelukkende likeverdigheten av de rettslige og tilsynsmessige rammene for DCO-er, og ikke de rettslige og tilsynsmessige rammene for sentrale motparter som yter clearingtjenester for derivatkontrakter som faller inn under Securities and Exchange Commission (SEC). Dersom en sentral motpart har tillatelse både som clearingbyrå under SECs jurisdiksjon og som DCO, gjelder denne beslutning bare disse sentrale motpartene i den grad de yter clearingtjenester for derivatkontrakter som faller inn under CFTCs jurisdiksjon.

- 7) De rettslig bindende kravene for sentrale motparter som har fått tillatelse av CFTC, omfatter overordnede standarder fastsatt gjennom de grunnleggende prinsippene for DCO-er i avsnitt 5b bokstav c) nr. 2 i CEA og i del 39 underavsnitt A og B i CFTCs bestemmelser. For å få tillatelse av CFTC må alle sentrale motparter overholde disse grunnleggende prinsippene. De grunnleggende prinsippene utfylles av særskilte utvidede risikostyringsstandarder for DCO-er som er blitt utpekt av USAs Financial Stability Oversight Council som systemviktige, og som CFTC er utpekt som tilsynsbyrå («SIDCO») for. De utvidede risikostyringsstandardene er fastsatt i del 39 underavsnitt C i CFTCs bestemmelser (39.30–39.42). De overordnede standardene og de særskilte utvidede risikostyringsstandardene for SIDCO-er (samlet omtalt som «grunnreglene») gjelder for SIDCO-er og for DCO-er som ikke er utpekt som SIDCO-er, men som frivillig har valgt å være rettslig bundet av disse særskilte risikostyringsstandardene («frivillig bundne DCO-er»). Disse grunnreglene utgjør det første nivået av de rettslig bindende kravene for DCO-er.
- 8) I henhold til grunnreglene må DCO-er vedta interne regler og framgangsmåter som skal godkjennes av CFTC. Når det gjelder visse standarder fastsatt i samsvar med grunnreglene, må DCO-enes interne regler og framgangsmåter inneholde detaljerte opplysninger om hvordan DCO-en skal overholde disse standardene. Disse interne reglene og framgangsmåtene inneholder også krav som utfyller dem fastsatt i grunnreglene. Når CFTC har godkjent de interne reglene og framgangsmåtene, blir de rettslig bindende for DCO-ene og utgjør en integrert del av de rettslige og tilsynsmessige rammene som disse DCO-ene må overholde. Dersom grunnreglene eller DCO-ens interne regler og framgangsmåter ikke overholdes, har CFTC myndighet til å ilegge disse DCO-ene sanksjoner, herunder ved å treffe straffetiltak og midlertidig inndra eller tilbakekalle tillatelsen.
- 9) De rettslig bindende kravene i USA med hensyn til derivatkontrakter som blir cleared av DCO-er, utgjør derfor en tonivåstruktur. Grunnreglene for SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er utgjør det første nivået av de rettslig bindende kravene. De interne reglene og framgangsmåtene for SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er utgjør det andre nivået av de rettslig bindende kravene. Ved fastsettelse av likeverdighet i samsvar med artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal derfor arten og innholdet av de lovfestede kravene i de interne reglene og framgangsmåtene til SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er vurderes sammen med grunnreglene for å sikre at de rettslig bindende kravene som følger av kombinasjonen av de ulike delene av de rettslige og tilsynsmessige rammene, kan anses som likeverdige med kravene i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 10) De grunnreglene som gjelder for SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er, utfylt med deres interne regler og framgangsmåter, gir vesentlige resultater som er likeverdige med resultatene av bestemmelsene i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012. Grunnreglene omfatter krav til foretaksstyring (herunder organisatoriske krav, krav til øverste ledelse, risikokomiteer, oppbevaring av opplysninger, kvalifiserende eierandeler, opplysninger til vedkommende myndighet), interessekonflikter, utkontraktering, god forretningsskikk, kontinuerlig virksomhet og atskillelse samt likviditetsrisiko, krav til sikkerhet, investeringsretningslinjer og oppgjørsrisiko.
- 11) Selv om grunnreglene for likviditetsrisiko ikke krever at SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er har tilgjengelige likvide midler til å oppfylle «prinsippet om dekning av to», det vil si likvide midler til å dekke mislighold hos minst de to clearingmedlemmene som den har de største eksponeringene mot, må disse DCO-ene likevel etablere framgangsmåter for å dekke eventuell udekket likviditetsmangel og sikre at det finnes tilgjengelige likvide midler dersom tapene overskrider misligholdet hos clearingmedlemmet som den har den største eksponeringen mot. Selv om dette er en annen

tilnærming enn «prinsippet om dekning av to» i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012, gir den vesentlige resultater som er likeverdige med resultatene av bestemmelsene i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012.

- 12) Grunnreglene for deltaking, forvaltning av eksponeringer, marginkrav, misligholdsfond, andre finansielle midler, kaskadepriippet ved mislighold og framgangsmåter ved mislighold følger samme linje som bestemmelsene i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012, men avviker på visse områder. Når det gjelder startmarginen som anvendes på clearingmedlemmets egne posisjoner, fastsetter grunnreglene en minste avviklingsperiode på én dag for andre kontrakter enn OTC-derivatkontrakter, herunder futurekontrakter, opsjoner, bytteavtaler for landbrukets energiråvarer og metaller, og fem dager for alle andre derivater, med marginer som innkreves på nettogrunnlag. Unionens regler fastsetter imidlertid en minste avviklingsperiode på to dager for andre kontrakter enn OTC-derivatkontrakter og fem dager for OTC-derivatkontrakter, vanligvis med marginer som innkreves på nettogrunnlag. Når det gjelder clearingmedlemmets egne posisjoner, medfører derfor den lengre avviklingsperioden på to dager for andre kontrakter enn OTC-derivatkontrakter i Unionen at sentrale motparter som har tillatelse i Unionen, innkrever større marginer for disse posisjonene. For startmarginer som innkreves for posisjoner som tilhører clearingmedlemmets kunder, krever imidlertid grunnreglene at marginer skal innkreves på bruttogrunnlag for alle klasser av derivatkontrakter, mens EU-retten ikke har noen slike krav. Denne forskjellen mellom innkreving av marginer på netto- og bruttogrunnlag gir likeverdige resultater med hensyn til størrelsen på DCO-ers marginkrav for kundenes posisjoner, noe som kompenserer for forskjellen i avviklingsperioden. Grunnreglene om marginkrav kan derfor anses som likeverdige med EU-retten i den grad de gjelder posisjoner som tilhører clearingmedlemmets kunder. EU-retten krever dessuten anvendelse av ett av tre anti-prosykliske tiltak for å sikre at startmarginer ikke blir for lave i stabile økonomiske tider og ikke stiger drastisk i perioder med stress, mens grunnreglene ikke inneholder noen slike krav. Slike tiltak sikrer imidlertid stabile og moderate marginer. I tillegg krever grunnreglene at SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er anvender «prinsippet om dekning av to» når disse DCO-ene er blitt utpekt som systemviktige i flere jurisdiksjoner, eller når de er involvert i aktiviteter med en mer kompleks risikoprofil. Unionens regler krever derimot «prinsippet om dekning av to» for alle sentrale motparter.
- 13) De rettslige og tilsynsmessige rammene i USA som gjelder for DCO-er, bør derfor anses som likeverdige forutsatt at de i henhold til de interne reglene og framgangsmåtene for DCO-er som har tillatelse som SIDCO-er, og for frivillig bundne DCO-er sikrer at DCO-ene oppfyller visse krav. Disse kravene er: 1) For andre kontrakter enn OTC-derivatkontrakter som handles på regulerte markeder, en avviklingsperiode på to dager for startmarginen som anvendes på clearingmedlemmets egne posisjoner. 2) For alle derivatkontrakter, tiltak for å begrense prosykliske virkninger, som sikrer stabile og moderate marginer, og som er likeverdige med minst ett av alternativene fastsatt i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012. 3) Tilstrekkelige forhåndsfinansiering og tilgjengelige finansielle midler slik at DCO-en kan motstå mislighold hos minst de to clearingmedlemmene som den har de største eksponeringene mot, under ekstreme, men mulige markedsvilkår, idet det tas hensyn til tilleggsrisikoen som disse DCO-ene eksponeres for som følge av samtidig mislighold i flere enheter i de misligholdende clearingmedlemmets konsern.
- 14) Kommisjonen merker seg at særlige egenskaper ved visse noterte landbruksderivatkontrakter som handles på regulerte markeder i USA og clears av DCO-er, gjelder markeder som hovedsakelig anvendes av innenlandske, ikke-finansielle motparter i USA som forvalter sine forretningsrisikoer gjennom disse kontraktene og i liten grad har systemiske koblinger til resten av finanssystemet. Risikoen forbundet med å klare disse kontraktene er ubetydelig for clearingmedlemmer og handelsplasser etablert i Unionen. Følgelig påvirkes ikke likeverdighetsvurderingen i særlig grad av de bestemmelsene som gjelder for disse landbruksderivatkontraktene.
- 15) Det bør derfor konkluderes med at CFTCs rettslige og tilsynsmessige rammer, som består av grunnreglene og de interne reglene og framgangsmåtene til SIDCO-ene og de frivillig bundne DCO-ene som oppfyller standardene fastsatt i denne beslutning med hensyn til risikostyring, bør anses som rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012. Bare SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er som oppfyller de rettslig bindende kravene (dvs. grunnreglene utfyllt med de interne reglene og framgangsmåtene som er godkjent av CFTC, og som oppfyller standardene fastsatt i denne rettsakt), kan anerkjennes av ESMA, som i samsvar med artikkel 25 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 648/2012 bør kontrollere at disse standardene inngår i de interne reglene og framgangsmåtene til enhver sentral motpart som er omfattet av denne ordningen og søker om anerkjennelse i Unionen. ESMA overvåker dessuten i samsvar med artikkel 25 nr. 5 i forordning (EU) nr. 648/2012 at den likeverdige ordningen som definert i denne beslutning, herunder vilkårene i den, fortsatt overholdes, og kan trekke tilbake anerkjennelsen dersom dette ikke er tilfellet. ESMA vil særlig kontrollere at sentrale motparter anvender en todagers avviklingsperiode for clearingmedlemmets egne posisjoner for andre kontrakter enn OTC-derivatkontrakter, at sentrale motparter anvender tiltak som skal begrense prosykliske virkninger, og som med hensyn til å sikre stabile og moderate marginer er likeverdige med hvilket som helst av de tre tiltakene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012, og at sentrale motparter har

tilstrekkelige forhåndsfinansierte og tilgjengelige finansielle midler til at de kan motstå mislighold hos minst de to clearingmedlemmene som de har de største eksponeringene mot, under ekstreme, men mulige markedsvilkår, idet det tas hensyn til tilleggsrisikoen som disse sentrale motpartene eksponeres for som følge av samtidig mislighold i flere enheter i de misligholdende clearingmedlemmenes konsern.

- 16) I henhold til det andre vilkåret i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må de rettslige og tilsynsmessige rammene for sentrale motparter som er etablert i USA, også sikre at sentrale motparter i denne jurisdiksjonen til enhver tid er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving.
- 17) CFTC overvåker fortløpende at DCO-er oppfyller risikostyringskrav, gjennom overvåking og risikobaserte framgangsmåter for granskning, herunder kontroller av tilsynskravene. CFTC gjennomfører granskinger med granskingsgrupper. Når granskningen er fullført, utarbeider CFTC en rapport som sammenfatter granskingsresultatene, herunder eventuelle problemstillinger. Rapporten skisserer eventuelle konstaterte mangler, og ulike tiltak er tilgjengelige slik at CFTC kan sikre at DCO-er håndterer eventuelle identifiserte problemer hensiktsmessig, herunder gjennom å treffe straffetiltak og midlertidig inndra eller tilbakekalle tillatelsen dersom manglene ikke avhjelpes. Denne rapporten eller innholdet i den samt ethvert tiltak som vedtas på grunnlag av den, kan deles med reguleringsmyndigheter i tredjestater innenfor rammen av samarbeidsordninger.
- 18) Det bør derfor konkluderes med at de rettslige og tilsynsmessige rammene for DCO-er sikrer løpende effektivt tilsyn og effektiv håndheving.
- 19) I henhold til det tredje vilkåret i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må de rettslige og tilsynsmessige rammene i USA omfatte et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter som har tillatelse i henhold til tredjestaters rettsorden (heretter kalt «sentrale motparter fra tredjestater»).
- 20) Sentrale motparter fra tredjestater kan søke CFTC om tillatelse til å drive virksomhet som DCO. I henhold til sin lovhjemmel i 7 U.S.C. § 2(i) kan CFTC fastsette bestemmelser om tillatelse på bakgrunn av overholdelse av nasjonale regler («substituted compliance») for sentrale motparter fra tredjestater, i den grad det er fastslått sammenlignbarhet mellom dens krav til DCO-er og kravene i tredjestatens lovgivning. Slike bestemmelser gir en sentral motpart fra en tredjestat med tillatelse som DCO mulighet til å oppfylle CFTCs krav gjennom å overholde sammenlignbare krav i sin egen (tredjestatens) jurisdiksjon. Det er også nødvendig at CFTC og vedkommende tilsynsmyndighet i tredjestaten til den sentrale motparten som inngir søknad, undertegner en programerklæring for at det skal kunne gis tillatelse.
- 21) CFTCs rettslige og tilsynsmessige rammer bør derfor anses som et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter fra tredjestater.
- 22) Denne beslutning er basert på de rettslig bindende kravene for SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er som gjelder i USA på tidspunktet for vedtakelsen av denne beslutning. Kommisjonen bør i samarbeid med ESMA fortsatt løpende overvåke utviklingen i de rettslige og tilsynsmessige rammene for SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er og forvise seg om at vilkårene som ligger til grunn for denne beslutning, er oppfylt.
- 23) Den regelmessige gjennomgåelsen av de rettslige og tilsynsmessige rammene for SIDCO-er og frivillig bundne DCO-er i USA berører ikke Kommisjonens mulighet til å foreta en særlig gjennomgåelse når som helst dersom utviklingen og særlig de kontrollene som ESMA gjennomfører, eller informasjonen som blir tilgjengelig som følge av tilsyns-samarbeidet med CFTC i samsvar med framgangsmåtene og ordningene nevnt i artikkel 25 nr. 7 i forordning (EU) nr. 648/2012, gjør det nødvendig for Kommisjonen å foreta en ny vurdering av likeverdigheten som er fastsatt ved denne beslutning. En slik ny vurdering kan medføre at denne beslutning oppheves.
- 24) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomité.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

1. Ved anvendelse av artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal de rettslige og tilsynsmessige rammene i USA for derivatclearingorganisasjoner, som består av avsnitt 5b i Commodity Exchange Act og del 39 underavsnitt A, B og C i CFTCs bestemmelser, med unntak av bestemmelse 39.35 og 39.39, anses som likeverdige med kravene i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012 når de interne reglene og framgangsmåtene til derivatclearingorganisasjoner som er blitt utpekt av myndighetene i USA som systemviktige («systemviktige derivatclearingorganisasjoner»), og til derivatclearingorganisasjoner som har valgt å være omfattet av bestemmelsene i del 39 underavsnitt C i CFTCs bestemmelser og har tillatelse fra og er underlagt tilsyn av CFTC («frivillig bundne derivatclearingorganisasjoner»), inneholder elementene omhandlet i nr. 2 og 3.

2. De særlige bestemmelsene i de interne reglene og framgangsmåtene til systemviktige derivatclearingorganisasjoner og frivillig bundne derivatclearingorganisasjoner nevnt i nr. 1 skal, med hensyn til prinsippene fastsatt i CFTCs bestemmelse 39.13, omfatte særlige risikostyringstiltak for å sikre at startmarginer beregnes og innkreves på grunnlag av følgende parametere:

- a) Når det gjelder clearingmedlemmers egne posisjoner i derivatkontrakter som handles på regulerte markeder eller utpekte kontraktmarkeder i henhold til avsnitt 5 i Commodity Exchange Act (CEA), 7 U.S.C. 7, en avviklingsperiode på to dager beregnet på nettogrunnlag.
- b) Når det gjelder alle derivatkontrakter, tiltak for å begrense prosykliske virkninger som minst skal tilsvare et av følgende:
 - i) Tiltak for anvendelse av en marginbuffer som tilsvare minst 25 % av de beregnede marginene som den sentrale motparten tillater at kan brukes opp midlertidig i perioder der beregnede marginkrav øker betydelig.
 - ii) Tiltak som innebærer at stressobservasjoner tildeles en vekt på minst 25 % i den historiske horisonten.
 - iii) Tiltak som sikrer at marginkravene ikke er lavere enn de ville ha vært dersom de ble beregnet på grunnlag av anslått volatilitet i en historisk horisont på ti år.

3. De særlige bestemmelsene i de interne reglene og framgangsmåtene til systemviktige derivatclearingorganisasjoner og frivillig bundne derivatclearingorganisasjoner nevnt i nr. 1 skal, med hensyn til prinsippene fastsatt i CFTCs bestemmelse 39.11 og 39.33, omfatte særlige tiltak med hensyn til finansielle midler for å sikre at systemviktige derivatclearingorganisasjoner eller frivillig bundne derivatclearingorganisasjoner har tilstrekkelige forhåndsfinansierte og tilgjengelige finansielle midler slik at derivatclearingorganisasjoner kan motstå mislighold hos minst de to clearingmedlemmene som de har de største eksponeringene mot, under ekstreme, men mulige markedsvilkår, idet det tas hensyn til tilleggsrisikoen for disse derivatclearingorganisasjonene som følge av samtidig mislighold i flere enheter i de misligholdende clearingmedlemmenes konsern.

Artikkel 2

1. Derivatkontrakter omhandlet i artikkel 1 nr. 2 skal ikke omfatte landbruksråvarederivatkontrakter som oppfyller alle følgende vilkår:

- a) De er basert på et underliggende landbruksprodukt med henvisning til kvalitet, priser, vekt, mål eller konverteringsfaktorer for landbruksråvarer og deres produkter, som offentliggjøres av USAs landbruksdepartement og handles på et USA-utpekt kontraktmarked i henhold til avsnitt 5 i Commodity Exchange Act (CEA), 7 U.S.C. 7, eller de er basert på et underliggende landbruksprodukt av sukker, soyaolje, soyamel, kakao, kaffe eller tømmer og handles på et USA-utpekt kontraktmarked i henhold til avsnitt 5 i Commodity Exchange Act (CEA), 7 U.S.C. 7.
- b) De er basert på et underliggende landbruksprodukt som danner grunnlaget for en landbruksråvarederivatkontrakt som tilbys for clearing av en derivatclearingorganisasjon etablert i USA.

- c) Dersom de angir ett eller flere produksjonssteder for det underliggende landbruksproduktet, er ingen av disse produksjonsstedene innenfor Unionen.
- d) De oppfyller et av følgende vilkår:
- i) De gjøres opp fysisk, og med mindre de er basert på et underliggende landbruksprodukt av kaffe, ligger alle leveringssteder utenfor Unionen.
 - ii) De gjøres opp kontant, og med mindre de er basert på et underliggende landbruksprodukt av kaffe eller sukker, er oppgjørsbeløpet ikke basert på priser for et underliggende landbruksprodukt der minst ett av leveringsstedene ligger innenfor Unionen.

Vilkårene i første ledd bokstav b) skal ikke anses som oppfylt for en gitt landbruksråvarederivatkontrakt dersom størsteparten av slike kontrakter som cleares av derivatclearingorganisasjoner etablert i USA, cleares for motparter som er etablert i Unionen, og disse kontraktene også tilbys for clearing av en sentral motpart som har tillatelse i Unionen.

2. Artikkel 1 nr. 3 får ikke anvendelse på systemviktige derivatclearingorganisasjoner eller frivillig bundne derivatclearingorganisasjoner som bare clearer derivatkontraktene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 15. mars 2016.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President